BR:. FRANZ SOLON

HISZPAŃSKI RUCH WOLNOMULARSKI JEST ŚCIŚLE ZWIĄZANY Z HISTORYCZNYMI WYDARZENIAMI, KTÓRE MIAŁY MIEJSCE PRZED POJAWIENIEM SIĘ MASONERII W EUROPIE. JEDNYM Z TAKICH FUNDAMENTALNYCH WYDARZEŃ BYŁO POJAWIENIE SIĘ LIBERALIZMU WŚRÓD RODZĄCEJ SIĘ BURŻUAZJI WCZASACH RENESANSU. RUCH TEN MIAŁ NA CELU PRZEJĘCIE WŁADZY, KTÓRA DOTĄD BYŁA W RĘKACH KRÓLÓW, PANÓW FEUDALNYCH I KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO.

Nie ma co się dziwić, że wolnomularstwo rozpoczęło swoją przygodę w społeczeństwach świata właśnie w Anglii, biorąc pod uwagę fakt, że był to jeden z pierwszych krajów, które przyjęły protestantyzm i jedyny, w którym, dzięki liberalnej atmosferze panującej po odejściu od Kościoła katolickiego, arystokracja nie wstydziła się mieszać swoich interesów z interesami młodej dynamicznej burżuazji.

Pierwsza hiszpańska loża została zainstalowana w roku 1728 w Madrycie, a miała jako założyciela bardzo kontrowersyjnego politycznie kameleona, awanturnika, alkoholika,

kobieciarza i kiedyś Wielkiego Mistrza angielskiej loży, o którym do dziś krążą różne plotki. Był to diuk Wharton. Wcześniej został wyrzucony ze swojej loży za różne uchybienia, z których najgorsze były związane z klubem Hellfire, jaki tworzył, i z jego uzależnieniem od hazardu. Wylądował najpierw we Francji, gdzie założył kilka lóż, a potem w Hiszpanii, gdzie założył dwie kolejne, jedną w Madrycie, a drugą na Gibraltarze w roku 1729. Wharton założył lub promował założenie na Półwyspie Iberyjskim wielu nowych lóż aż do dnia swojej śmierci w roku 1731.

1701: HISZPAŃSKA WOJNA SUKCESYJNA

Kiedy król Karol 11 umarł bez potomstwa, na skutek wad genetycznych spowodowanych licznymi małżeństwami między kuzynami i kuzynkami wśród jego przodków, zaczęła się walka między największymi europejskimi potęgami o posadzenie na hiszpańskim tronie członka dynastii Burbonów lub Habsburgów.

Do tej walki chętnie dołączyli się Anglicy, którzy dostrzegli szansę, by skorzystać z zamieszania i rozszerzyć wpływy własnego imperium.

Święte Cesarstwo Rzymskie pod wodzą rodu Habsburgów) z którego wywodził się również Karol II, chciało dodać do swojego imperium ten ogromny obszar lądów, który należał wtedy do hiszpańskiej Korony. Chodziło o wielkie obszary na terenie Ameryki Północnej, Środkowej, Południowej, a także Filipiny i kilka kolonii w Afryce.

Burbonowie francuscy także byli spokrewnieni z hiszpańską rodziną królewską, stąd ich pretensje do sukcesji po Karolu. Francja również miała posiadłości w Ameryce i w Afryce. Podporządkowanie sobie imperium hiszpańskiego dałoby im siłę w nasilającej się konfrontacji z Anglią i Cesarstwem.

W Hiszpanii, która wówczas składała się odmiennych kulturowo i politycznie terytoriów, książęta wybierali różne strony. Kastylia poparła Francuzów, Katalonia zdecydowała się stanąć po stronie austriackiej i przystąpić do wojny z Kastylią, kiedy Anglicy obiecali, że dostarczą im pomoc wojskową, która, jak się okazało, nigdy nie przyszła. Walencja, Aragonia i Kraj Basków poszły za Katalonią. Reszta Hiszpanii była w tym sporze neutralna. I tak zaczęła się pierwsza z wielu wojen domowych, które pochłonęły hiszpańskie imperium, życie wielu Europejczyków, a których jedynym zwycięzcą okazała się... Anglia, która powoli zbierała części imperiów hiszpańskiego i francuskiego, aby zbudować największe imperium w historii ludzkości.

1738: PAPIESKA BULLA PRZECIWKO LIBERI MURATORI

Papieska bulla wydana przez Klemensa XII piętnująca masonów była pierwszym dokumentem historycznym oficjalnie przypieczętowującym prześladowania członków ruchu wolnomularskiego. Dokument skazał masonów lub ludzi uczestniczących w spotkaniach masońskich za ekskomunikowanych ipso facto incurrendae, to znaczy w samej chwili, kiedy dochodzi do złamania prawa kanonicznego.

Dokument ten nie oskarżał masonów o żadne konkretne sprawki, tylko wskazywał, że przynależność lub uczestnictwo w takich organizacjach skazuje duszę na potępienie i piekło. Brakowało tłumaczenia, w jaki sposób dochodzi do tego duchowego zepsucia.

Ta bulla skutkowała w kilku państwach mniej lub bardziej drastycznymi sytuacjami. W Hiszpanii to aparat inkwizycyjny był odpowiedzialny za rozpowszechnienie wiadomości o ryzyku ekskomuniki. Bullę wysłano do wszystkich kościołów i parafii w hiszpańskich królestwach z rozkazem, aby upubliczniły informację, że papież Klemens nakazał, aby każdy, kto wie o osobach uczestniczących w pracach masońskich, poinformował o tym władze kościelne, w przeciwnym wypadku bowiem zostanie potępiony tak samo jak masoni.

1751: DEKRET O USUNIĘCIU MASONÓW Z WOJSKA

Ferdynand VI zadekretował w lipcu 1751 roku, że każdy członek armii, któremu byłoby udowodnione, że miał relacje z masonami, będzie musiał zostać usunięty z wojska bez honorów.

Zaczęło się w ten sposób oficjalnie prześladowanie masonów na ziemiach hiszpańskich. Wielu wojskowych odchodziło z wolnomularstwa, zdradzając często swoich współbraci, aby siebie chronić i zapewnić sobie wybaczenie ze strony Inkwizycji.

Francuska rewolucja rozpoczęta w roku 1789 zradykalizowała prześladowanie masonów do takiego stopnia, że przed inwazją wojsk napoleońskich ruch wolnomularski prawie już nie istniał.

1802: NAPOLEON BONAPARTE - SAMO KORONOWANY CESARZ

Tak mówi legenda, bo tak naprawdę nie ma dowodów historycznych, że w chwili kiedy papież Pius VII przyniósł koronę dla Napoleona, ten zabrał mu ją, nominował swoją żonę Józefinę cesarzową i włożył koronę na własną głowę. Legenda wydaje się jednak prawdopodobna, biorąc pod uwagę i charakter cesarza, i panującą w tamtym momencie laickość, która charakteryzuje do dziś francuską masonerię. Napoleon przywrócił ją do życia i rozbudował do rozmiaru potęgi międzynarodowej. Rola wolnomularstwa w rozprzestrzenianiu francuskich wartości rewolucyjnych na wszystkie tereny zdobyte w wielu kampaniach była dla niego tak ważna, że w szeregach wojsk napoleońskich nie było szansy na karierę dla tych, którzy nie należeli do lóż wojskowych.

Wielki pisarz i kronikarz życia politycznego Madrytu w wieku XIX Benito Perez Galdós, choć miał poglądy liberalne, był jednak bardzo przeciwny ruchowi wolnomularskiemu. W kilku j ego książkach można przeczytać, że przed dojściem do władzy Napoleona nie było w tych lożach nic zagrażającego politycznemu status quo. Ich rytuały były dziwaczne i nawet śmieszne. Przynależenie do loży było wtedy bardziej traktowane jako akces do klubu dżentelmenów. Według Pereza Galdosa charakter lóż zmienił się diametralnie po założeniu w Hiszpanii Wielkiego Wschodu przez wojska napoleońskie. Odtąd w lożach zaczęły powstawać konspiracje i do nich należeli politycy wywierający wielki wpływ na politykę Hiszpanii.

1808: WOJSKA NAPOLEOŃSKIE NAJEŻDŻAJĄ HISZPANIĘ

Napoleon próbował zorganizować blokadę morską Anglii, aby w nią uderzyć ekonomicznie, ale Portugalia nie zgodziła się na to i de facto omijała blokadę. Napoleon poprosił wtedy króla Ferdynanda VII o pozwolenie na przemarsz przez Hiszpanię, aby zaatakować Portugalię. Król mu na to pozwolił. Napoleon w Hiszpanii zobaczył kraj zniszczony przez sto lat wojen domowych, gdzie elita marzyła, aby kraj poszedł tą drogą, którą rewolucja francuska ukazywała jako właściwą.

Imperium Hiszpańskie było jeszcze wtedy największe i najbogatsze. Napoleon przejął władzę bez zbrojnego sprzeciwu. Ferdynand VII został wygnany i był więziony w zamku Valençay do 1813 roku, w tym czasie Hiszpania była rządzona przez brata Napoleona, Józefa. W ten sposób imperium francuskie połączyło się z hiszpańskim.

Od chwili przejęcia władzy przez Józefa Bonaparte ruch masoński był tworzony i promowany jako najbardziej skuteczne narzędzie maszyny propagandowej Napoleona.

Wojska napoleońskie utworzyły na początku okupacji jedną lożę wojskową i jedną cywilną. Cywilne loże rozprzestrzeniły się szybko po całej Hiszpanii, przyciągając wielu nowych braci. Regulaminy tych nowych lóż przypominały, że trzeba szanować władzę, ale nigdy nie mówiły bezpośrednio o Napoleonie, czy o królu Józefie I, tylko o tym, że trzeba podporządkowywać się rządzącym i prawom kraju, w którym człowiek się urodził.

Po wypędzeniu wojsk napoleońskich i ucieczce Józefa, Ferdynand VII wrócił do kraju. Był wtedy przyjmowany z otwartymi rękami, ale wkrótce stał się najbardziej znienawidzonym królem w historii Hiszpanii.

Od razu zdelegalizował konstytucję, która kilka lat wcześniej została zredagowana w Kadyksie. Powstała monarchia absolutystyczna, która odwróciła się od ludu i karała wszystkie ruchy liberalne, a zwłaszcza ruch masoński.

Hiszpania pogrążyła się znowu w średniowieczu, a loże masońskie stały się nie tylko nielegalne, ale stanowiły też jedyne schronienie dla tych, którzy nie chcieli żyć w państwie feudalnym, lecz demokratycznym, zgodnie z humanistycznymi ideałami rewolucji francuskiej.

